

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 11 năm 2014

Số 211

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Muốn quân bình tâm thức thì phải làm sao?
2. Buông bỏ nghiệp tâm thì phải làm sao?
3. Sự thật là gì?
4. Tuổi trẻ có nên cờ bạc hay không?
5. Chuyện gì là chuyện quan trọng đối với người tu Vô Vi?
6. Hành trình tiến giải là sao?
7. Giọng ca tiếng hát của nghệ sĩ có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Manila 15-01-97 2:45 AM 1) Hỏi: Muốn quân bình tâm thức thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn quân bình tâm thức thì phải siêng năng thực hành đúng pháp, tâm thức sẽ được khai triển theo chiều hướng thượng, hội nhập với ánh sáng của Đại Bi, thì mới thật sự quân bình vô hình vô tướng. Kệ: Thực hành phát triển tâm tu tiến Giải tỏa cực hình tự tiến xuyên Minh đạo hiểu đời càng thấm thía Thực hành chất phác cảm tâm yên.	Manila 16-01-97 3:42 AM 2) Hỏi: Buông bỏ nghiệp tâm thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn buông bỏ nghiệp tâm thì phải hướng về thanh tịnh mà tu, thì mọi việc sẽ được ổn định. Kệ: Không tiền không bạc không tình dính Khó khổ không lo rõ chính mình Thanh tịnh chào đời nay ngộ khổ Dày công tu luyện rõ hành trình.
Perth Australia 17-01-97 3:45 AM 3) Hỏi: Sự thật là gì? Đáp: Thừa sự hội tụ hồn nhiên là thật. Kệ: Hội tụ hồn nhiên thẳng tiến vào Chơn tâm rực rỡ lệ tuôn trào Tâm thành tương ngộ tướng Nam Mô Thức giác chính mình rõ nhiệm mầu.	Perth 18-01-97 5:30 AM 4) Hỏi: Tuổi trẻ có nên cờ bạc hay không? Đáp: Thừa tuổi trẻ không nên cờ bạc, cần sức khỏe và tâm linh, tinh thần phục vụ là mức tiến trong bình đẳng và xây dựng. Kệ: Tu tâm cơ thể đạt quân bình Dứt khoát tình duyên tự cứu mình Trí tuệ chung hành trong trí thức Cùng tu cùng tiến tự phân minh.
Perth 19-01-97 3:48 AM 5) Hỏi: Chuyện gì là chuyện quan trọng đối với người tu Vô Vi? Đáp: Thừa chuyện tu thiền đứng đắn và thực tâm sửa mình tu tiến là quan trọng. Kệ: Tu tâm dưỡng tánh chuyển tâm thành Khó khổ không than tự cảm an Dững mãnh tâm thành tự thức giác Nhớ Trời thương Phật sống bình an.	Perth 20-01-97 5:00 AM 6) Hỏi: Hành trình tiến giải là sao? Đáp: Thừa hành trình tiến giải là tu trong thực hành liên tục thì sẽ được tự giải nghiệp tâm. Kệ: Tu hành liên tục giải chơn tâm Có có không không tự tiến tâm Quy một tình Trời không cảm khổ Thực hành chơn pháp lý phân tầm.
Perth 21-01-97 5:30 AM 7) Hỏi: Giọng ca tiếng hát của nghệ sĩ có hữu ích gì không? Đáp: Thừa giọng ca tiếng hát của nghệ sĩ rất hữu ích về những bài hát nhắc nhở về tâm linh, ngược lại ràng buộc vào tình tiền duyên nghiệp thì không hữu ích mà còn làm giảm khả năng phát triển nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên của thánh giả. Kệ: Điển hành cảm thức thiêng liêng tánh Thánh giả càng nghe càng rõ mình Quy hội chơn hồn trong thức giác Bền lâu tiến hóa lại càng minh.	

Yêu Cha

Thầy: Sa đọa và nguy hiểm lắm ở sau này. Nhưng mà bây giờ mình phải lập cái hạnh từ bi. Chú có cái hạnh từ bi thì chú mới tiến hóa được. Chú phải lấy từ bi chú giáo dục cho gia đình bằng mọi cách: lời ăn, tiếng nói, hành động, thái độ phải sửa đổi thì tự nhiên mới ảnh hưởng nó được. Bởi vì, cái đó nó cũng là nghiệp quả của mình, nó cũng là sự đau khổ của mình, mà nó bị sa đọa cũng như mình bị sa đọa, mình phải nhảy vô cứu nó, đứng ở trong khổ cảnh đó để giải tỏa nó, đừng có để nó bị nữa.

Người ta có nhiều cách, nói nặng không được phải nói ngọt, nói ngọt không được phải năn nỉ để cho họ thấy, còn đáo để không thể được, hôn thì dứt khoát nhưng mà mình phải từ từ đi tới chớ không có nôn nóng. Bây giờ chú muốn vợ chú la chú nhiều thì chú cũng la vợ chú nhiều rồi, cái đó nó dội trở lại, cái phúc âm nó trở lại cũng không có gì hết.

Bạn đạo: Chuyện của nó tôi kể với ông Tám thì nhiều. Tôi nghĩ rằng giờ tôi tu, ông Tám nói có chuyện gì phải hỏi qua ông Tám, vì vậy tôi phải chấp nhận nè. Bữa nay tôi quờ bà xã mà bây giờ tôi thấy bà chửi tôi, muốn cứu, mà cứu không được. Tôi thấy bà càng ngày càng yếu, từ ngày tôi mang cái họa này thì tôi ngộ pháp, trả cái quả này ngộ không có được. Bây giờ ông Tám chỉ cách thức.

Thầy: Như tôi đã nói hồi nãy giờ, mình phải tìm cách cũng như ông thợ sửa máy chẳng hạn phải tìm cách. Mình có sáng kiến có thể xây được một căn nhà cho người ta ở. Tại sao mình không có sáng kiến để xây dựng một tư tưởng đang bị sụp đổ. Đó là phận sự của chú, vậy chú không phải là thối bộ¹ đâu. Chú trực tiếp với bạn đạo còn nhiều hơn tôi, chú thấy không! Mà sự học hỏi của chú nhiều mà tại sao chú có cơ hội đi nhà này, nhà kia, nhà nọ để học hỏi. Đó cũng là ơn trên cho chú được đi học. Học rồi chú dòm lại gia cang của họ, dòm lại hành động của họ, dòm lại tư tưởng của họ, sự sáng suốt của họ, mình về mình phối hợp đây, không có lý do mình không sửa cái máy này được.

Bây giờ, mình phải trách nhiệm, chú chấp nhận trả quả thì chú phải giải tỏa. Bởi vì, cái quả hư mà chú không giải tỏa nó, nó hư hoại. Cho nên, từ từ tìm

hiểu để giải tỏa nó. Bởi vì, tu trong thời gian bây giờ đã học rất nhiều rồi, nhưng mà chú thiếu bình tĩnh một chút thôi, thanh tịnh một chút, đưa lên cao siêu một chút, lấy tình thương của người cha, lấy tình thương của Ngọc Hoàng Thượng Đế giáo dục người ta cũng được. Chú là Ngọc Hoàng chú có cái quyền giáo dục lấy cái tội thượng thừa, lấy cái sự cao siêu để đùm bọc nhơn loại đang lúc sai lầm đau khổ. Nó cũng là nhơn loại, nó gia cang mình nhưng mà nó là nhơn loại. Nó là cái quả xấu do cái nhân của mình gieo. Ban đầu mình gieo xấu, bây giờ nó tập quán xấu. Nếu mà hồi chú lập gia đình tới bây giờ chú lễ độ với vợ con, không lý vợ con, có cái chuyện hồng hách như ngày nay. Vì chú thiếu lễ độ trong lúc đầu cho nên tập quán nó xuống dưới mà bây giờ nó dội lên như vậy đó. Rốt cuộc quy nguyên cái lỗi của mình, thì bây giờ mình tìm cách nhả nhận trở lại, tìm một cái đường lối hợp tình hợp lý tương lượng lẫn nhau để chung tiến về đời rồi dẫn dắt qua đạo. Chớ không nên dùng một cái hành động kêu bằng liệng bỏ, chuyện đó dễ nói. Nhưng mà làm rồi lương tâm nó cắn rứt đối với người hành đạo, nói liền vứt bỏ cái đó dễ quá rồi, nhưng mà lương tâm nó cắn rứt. Bởi vì tại sao mình biết đi tới gia đình này, mình khuyên gia đình nọ mình khuyên mà gia đình mình khuyên không được, đó không phải chuyện khó. Chú nên dừng, phải đại dừng bước vô để chấp nhận, tìm hiểu, đặt vấn đề thương yêu trở lại, thương yêu đậm đà hơn hồi trước, chú thấy rất dễ giải quyết, không có khó khăn nhưng mà từ từ chú sẽ có cái sáng kiến, chính chú đã được đi học nhiều lắm, đi học nhiều hơn tôi nữa về đời.

Bạn đạo: Có nhiều điểm ông Tám nói tôi cũng công nhận, về tôi nhiều khi tôi thấy cái gia đình mấy người bạn, tôi thấy được là nó rất khó khăn và nó nặng chuyện này chuyện kia tôi chia sẻ, tôi làm được mà tâm tôi lại thích. Mà trong khi, mỗi khi tôi đi người bạn khen cũng như là giúp phần thương yêu người ta. Nhưng khi về nhà tôi phải dội lại một cái nặng lắm. Mỗi khi hành động được yêu thương ra ngoài, trở về trở lại vị trí cũ. Có những người tức nhiên là tôi nói tôi nghe ông Tám thoát khỏi tai nạn (...không nghe rõ 5:46). Thì từ cái bữa đó, cái sai tôi ngay với ông Tám, thì bữa đó tôi về tôi lại sửa

¹ Thối bộ: Thoái bộ, thụt lùi.

đổi, rồi từ bữa tới giờ không phải như hồi trước, nói ẩu tả. Tôi nói hồi trước ông Tám có xây dựng rất nhiều rồi bây giờ điển Ngọc Hoàng xuống, phải xứng đáng chút, phải nói chuyện có thứ tự, phải học như ông Tám tôi đã nói và phải học thêm chút, rồi ông Tám dắt dẫn, chỉ dẫn tôi, tôi phải theo lời của ông Tám thì tôi sẽ đi. Thì cũng xin cảm ơn ông Tám kỳ này đã dạy tôi.

Thầy: Bởi vì nghĩa là chúng ta tu ở đây, chúng ta tái ngộ anh chị em ở đây cũng trong tình thương của càn khôn vũ trụ mà đã dày công xây dựng từ khi tôi hành đạo và thông cảm được luồng điển của đạo đến bây giờ thì các bạn thấy sự mong muốn tôi muốn cái gì? Muốn cho các bạn tiến triển về sự thanh cao đạo đức đưa tình thương cho muôn loài để làm cho cái càn khôn vũ trụ càng ngày càng tươi đẹp. Tôi không muốn các bạn đi trong cái phá hủy tiêu thiên địa của các bạn, rồi lần lần sanh ra con sâu mọt của xã hội, của quần chúng, càn khôn rối loạn. Cái đó thâm tâm chúng ta không có người nào muốn. Nhưng mà một phần số người chưa thông cảm cái đạo pháp, chưa biết giá trị của thanh điển. Rồi quây quần trong sự tự ái, quên cả, tất cả những cái hồng ân phước đức của bên trên đã đưa cho các bạn. Điển của chư Phật đã giúp các bạn, nâng niu các bạn, dẫn tiến các bạn. Nhưng mà các bạn ở

trong cái phản trắc lấy các bạn. Rồi bây giờ Trời Phật dùm xuống cũng chỉ bù ngùi mà thôi, không giúp các bạn được. Nếu các bạn không chịu mở cửa ra đưa phần thanh điển hòa cảm với thanh điển bên trên làm sao các bạn có cơ hội hưởng tiếp tục và hưởng đời đời. Cho nên, cái đó là cái khó khăn của mức tiến và thử thách cho người tu Vô Vi bước lên một lớp là có một lần thử thách, bước lên một khóa là có một khóa thử thách.

Cho nên các bạn phải bình tâm kiên nhẫn, đừng dùm xuống đời nhiều quá mà động loạn. Bởi vì, tại sao người thanh người ta mới nhìn xuống đời được. Còn mình còn cái phần trước mà mình dùm xuống đời thì mình chỉ cái trước đưa ra thì cái trước nó hút mình, nó lôi cuốn mình làm cho mình đau khổ thêm và không có lối thoát.

Người tu mà chưa đạt tới tới cực thanh cao thì tôi không có chủ trương cho những người làm chuyện tới thượng. Nhưng mà người tu được thanh cao rồi thì nên có ý xuống trước để giúp trước và kéo trước tiến về thanh.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 29/5/1977)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

X, ngày 20 tháng 4 năm 1996

Thầy quý mến,

Nay con xin tạm vài lời đến hầu thăm Thầy, trước hơn hết con chúc Thầy thường luôn mạnh khoẻ, sau con chúc bà Tám mạnh giỏi. Con xin cảm ơn Thầy có lòng thương con, đã biên thơ cho con kỳ Đại Hội Hồng Kông. Con đã nhận được thơ và con rất quý những lời Thầy dạy cho con. Nay vì thì giờ ít và gấp nên con chỉ tạm vài lời thăm Thầy vậy. Con thành tâm cầu chúc Thầy thân tâm thường an lạc đặng giáo hoá và ban rải ân lành cho tất cả nhân sinh. Con chân thành cảm ơn Thầy ban cho con lời dạy

Quý thương.

NTH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Paris, ngày 22 tháng 11 năm 1996

TH con,

Thầy đã vui nhận được thơ con đề ngày 20/4/96, được biết con đang thực hành tự thức trên con đường tu học. Cảm ơn con về những lời thăm hỏi bà Tám. Bà Tám lúc nào cũng khoẻ mạnh.

Con đã khao khát muốn tương ngộ cùng Thầy. Con phải công phu nhiều, tu nhiều cho thanh nhẹ. Đó là cái luật tự nhiên sẽ tương ngộ không khó khăn. Thầy hôm nay tròn 74 tuổi rồi, đêm đêm lo thực hành, lo tu mấy chục năm ra ngoài này. Lo tu để ảnh hưởng người kế tiếp, sửa mình trong chu trình tiến hóa, chấp nhận nhịn nhục, thăng hoa, không dám làm những chuyện nghịch ý tất cả mọi người. Thương và cứu độ - trước hết phải cứu độ chính mình, thực hành cho đứng đắn để có từ

trường tốt, mình giải mọi việc rõ rệt để cho mọi người cùng đi cùng tiến. Đó là điều cần thiết. Những người Vô Vi từ đây về sau, thực hành đứng đắn tu sửa mình, tức là làm đại sự, ảnh hưởng quần sanh ở tương lai. Chúng ta không làm điều phá quấy, ác hại bất cứ ai, sửa mình để tiến hoá, đề ra 10 điều tâm niệm, căn bản cần thiết dẫn độ quần sanh. Con chịu tu thực hành đứng đắn như vậy thì tương lai con sẽ có cơ hội tương ngộ cùng với mọi người trong thực hành. Con được duyên lành có một thể xác tinh vi cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, từ thiên địa nhân, trời đất người. Con là người đại diện trời đất, phải dùng nguyên lý của Trời Đất mới khai sáng được chính con, nhiên hậu mới ảnh hưởng quần sanh ở tương lai. Con có duyên lành ngộ được pháp lý, là một pháp khư trước lưu thanh. Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, lấy nguyên khí của Trời Đất tự giải mở tâm can của mình mà tiến hoá. Tự tu tự tiến mới thật sự là tu. Mà tu nhờ đỡ, tu rủ ren là không phải người tu. Ý thức được giá trị của tu là chỉ có ở nhà lo tu là tốt, không có nhóm ba tụ bầy để làm những điều sai quấy.

Thầy từ khi ở bên quê nhà, Thầy đã nhắc rất nhiều, mọi người hay hội tụ mà không thực hành, tâm linh không phát triển, tâm linh không hướng về Trời Đất mà thực hành. Thật là người khờ! Cảm thức cái điều khổ mới chịu tu và tiến tới luồng điện quân bình hoà hợp với thanh quang của vũ trụ, sống an lạc trở về Thiên Quốc, không còn thiếu thốn bất cứ một việc gì ở tương lai, nếu chịu tu thực hành đứng đắn. Chỉ có vồn vện thực hành Vô Vi, không có dùng lý thuyết, chỉ thực hành để đi tới. Thầy nhắc bao nhiêu lời, chỉ có thực hành là quan trọng. Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ. Ngày nay con có cả hai. Con chỉ thiếu hành mà thôi, hành đi đến chết bỏ cũng không sao. Lo tương lai cho phần hồn, chứ chúng ta không có lo chuyện của người khác vì đã có luật nhân quả rõ rệt. Nhân nào quả nấy, làm điều sai quấy thì phải gánh vác, mà thực tâm tu là sẽ tiến,

chỉ có bao nhiêu đó thôi. Thầy mình giải và chúc con vui tiến, đồng hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

V, ngày 19/9/96

Kính thưa Đức Thầy,

Con là DVH, đệ tử của cô Mã Tố Anh đã chỉ dạy con tu thiền PLVV đã hơn một năm. Con công phu hằng đêm từ 11 giờ đến 1 giờ sáng. Trước khi đi làm ở phường con đứng trước kiềng con xin Quan Thánh phù hộ độ trì cho gia đình hoà thuận và thương yêu; con nguyện cho con dồi dào sức khoẻ để được phục vụ hội người cao tuổi ở phường Y, sau con nguyện được tu hành đắc đạo. Hiện nay con nhận thấy trong người dồi dào sức khoẻ, da dẻ hồng hào, tinh thần sáng suốt, tính tình giảm bớt tham, sân, si, hi, nộ, ái, ô, dục. Con đã được nghe băng Thầy giảng. Lúc đi làm về niệm Phật sáu chữ sẽ làm cho trong người chuyển chạy các luồng điện xung lên bộ đầu để khai huệ trong nội tâm dứt bỏ tất cả sự trần trước để được thanh lọc nhẹ nhàng trong bản thể con người.

Kính thưa Đức Thầy, nguyện vọng của con là xin Đức Thầy một bài thơ về con. Tên con là DVH sinh năm 1927(năm Đinh Mão). Năm nay con tròn 70 tuổi. Hiện nay con đang làm chủ tịch hội người cao tuổi. Số người cao tuổi có trên 2000 người. Con ăn chay trường hơn một năm. Con nguyện giữ bền 3 báu linh Tinh, Khí, Thần. Con nguyện quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng cho đến cuối đời để được về chốn Bông Lai Tiên Cảnh.

Kính lạy Đức Thầy Tám phù hộ độ trì cho con tu hành đắc đạo.

DVH

THƯ HỎI ÂM CỦA THẦY TÁM

Paris, ngày 22/11/96

VH,

Thầy vui nhận được thơ con tràn đầy lòng thành tu học, hướng tâm về Thầy. Đó là điều lành của

chính con. Thầy là người thực hành trong khổ từ bao nhiêu năm, bơ vơ một mình đi khắp năm châu, chẳng có ai thay thế được, tự mình phát triển tâm linh và cứu độ quần sanh. Ngay cả bạn đạo, mọi người ý thức được nhiệm vụ của chính mình, cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành thể xác tinh vi, có một khối óc vô cùng, có duyên lành ngộ được PLVVKHHBPP. Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ. Con có cả hai, chỉ thiếu hành mà thôi. Ngày hôm nay con thực hành ngày đêm như vậy, là lo cho tương lai phần hồn tránh khỏi những sự tối tăm của địa ngục hành hạ. Cố gắng tu đi để tránh phạm luật nhân quả. Làm người ai cũng tham, tham đủ điều, gây loạn cho chính mình. Nếu chúng ta chịu tu thì giải bỏ tất cả những sự trần tâm, si mê tham lam, thì mới tiến tới thanh tịnh được. Ai cũng phải phạm cái tội tham dâm tại thế gian. Ngày hôm nay con thức tâm tu, giải toả tham dâm thì trí sáng tâm minh, chu trình tiến hoá rõ rệt. Tuổi đời lớn, tuổi đạo ít, nhưng mà tâm thành cũng vẫn có kết quả như thường. Đừng có lo, cố gắng tu đi, mặt mày sẽ tươi đẹp. Lây nguyên khí của Trời Đất mà tự giải những sự mê chấp ở trần gian. Đêm đêm lo tu, lo hành, lo phát triển, đó là đường chánh của người Vô Vi. Đi đại lộ thay vì ở trong chỗ hẹp sân si.

Thầy cũng thực hành trong khổ nhiều năm rồi. Ngày hôm nay răng cở không còn nữa, ăn uống không được bao nhiêu, cũng vẫn tu tới chết thôi. Chết cũng tìm đạo, quyết tâm như vậy. Từ vì đạo, chết cũng tầm đạo mới là từ vì đạo. Con biết tưởng đến Bề Trên, con biết xây dựng niềm tin sẵn có của chính mình là đường đi tốt lành ở tương lai, tự cứu không bị đọa lạc nữa. Tham sân si là rước ngoại cảnh quá nhiều. Nay chúng ta tiến về luồng điện cái của vũ trụ thì nó mới giải được bản tánh sân si, lúc đó con mới có kiến tánh thấy rõ cái tánh sân si tạm bợ không hữu ích cho chính mình. Lo tu để giải nó. Ngày đêm chỉ có thực hành thôi. Ai cũng phải trải qua cái chết, nhưng mà chết quân bình hay là chết động loạn đó thôi. Nếu chúng ta rước động loạn thì cái chết sẽ không vui. Nếu chúng ta quân bình thì giờ phút lâm chung chúng ta ra đi một cách vui vẻ, đi đúng đường thì chúng ta tiếp tục làm việc ở cõi trên. Không đúng đường thì chúng ta bơ vơ ở cõi tăm tối địa ngục. Pháp luân thường chuyển là thanh lọc nội tạng để hoà hợp cho âm dương bừng sáng trong khối óc. Nếu con người chịu thực hành Vô Vi, sẽ có kết quả tốt. Không nên ôm kinh kệ và lời nói của người nào hết. Chính mình thực hành để khai triển trực giác của chính mình là cần thiết.

Con muốn xin thơ để làm chi? Để đọc thôi, thì không ích gì. Thực hành để khai mở thì có biết bao nhiêu thì thơ trong nội thức của con, tràn ngập để dẫn dắt tâm linh rõ rệt. Chịu tu thanh tịnh, sẽ gom gọn nhiều tài liệu của cuộc sống quý giá mà chúng ta đã bỏ quên. Ngày hôm nay con thanh tịnh, nhìn lại chính con, từ bản chất sân si tiến về thanh tịnh thì con mới thấy rõ nên làm những điều cần thiết và không nên làm những điều không cần thiết. Mọi người xin thơ Thầy cũng nhiều, nhưng mà cho thơ rồi bỏ bậy bạ, rồi mang tội. Phải thực hành, phải nhớ những lời dẫn dắt. Thầy hôm nay cũng 74 tuổi rồi, từ có răng nói chuyện đến không răng, nhưng vẫn thực hành, dẫn thân để ảnh hưởng người kế tiếp, chứ không dám dạy ai. Ai cũng có một tâm linh xán lạn, giúp họ để họ thấy chính họ, thì họ mới tiến được, chứ không phải đè bẹp họ, để lấy

tiền. Thầy không có làm chuyện đó. Từ hồi ở VN cũng vậy, khi Thầy mới tu, ăn cơm với trái cà... đến ngày hôm nay có nhiều người quý thương cho tiền Thầy thì Thầy hướng tâm về người nghèo khổ. Tuy Thầy không có về VN, nhưng sự hiện diện của Thầy lúc nào cũng ở VN, giúp đỡ những người đau khổ từ giây phút khắc. Có tiền thì Thầy lo gởi về cho mọi người cộng hưởng hoà bình trong tâm thức. Kẻ đui người sáng dẫn dắt lẫn nhau.

Tiền đây Thầy gởi cho con một bài thơ, cố gắng đọc tìm hiểu và giữ nó đàng hoàng, không nên bỏ mất, học thuộc lòng càng tốt những lời dẫn dắt và khai triển tâm linh cho chính nó.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 5 tháng 7 năm 1980

PHỤ ÁI 26

Hành trì thuyết giảng lý phân minh
Ý chí triển khai rõ chánh tình
Nguồn đạo không ngừng gieo chánh pháp
Công phu thực hiện điển hòa minh.

Hòa minh thức giác chơn tình
Khai thông đời đạo do mình diễn ra
Bên trong sẵn có chơn tà
Triển khai minh cảm tự hòa hư không
Lý Trời siêu diệu mênh mông
Tiến lên học hỏi thiên tông giác minh
Thế gian lý luận tạm tình
Bày thêm vọng động giam mình nơi nơi
Oán than trách đất than trời
Bất minh chơn lý xét đời gặt gao
Đâu dè thiên kế nhiệm màu
Cao sâu dạy dỗ tạo tàu về quê
Siết rên càng lại bồi bề
Bình tâm chấp nhận hướng về hư không
Sửa mình tránh khỏi ước mong
Lấy không làm đích khỏi tòng ngoại lai
Khai thông tự giải dòi mài
Sửa sai tiến bước lập đài thanh cao
Âm thanh lắng cảnh lắng màu
Quy về một cội thâm sâu đạo đời
Tu thời chơn lý không rời
Đạt nơi thanh tịnh học nơi dung hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Minh Giải *Luong Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Lăm (tiếp theo)

DẠO TAM GIỚI GẶP BÁT TIÊN QUÁN DIỆU PHÁP

...

Bát Tiên: Mong còn có dịp gặp lại, chúc cuộc hành trình thuận buồm xuôi gió.

Tế Phật: Lên đài sen bay tới cửa Nam Thiên. Vừa rồi gặp chư vị Bát Tiên ở trong mây để xem chư vị ấy biểu diễn ít chiêu, tình tiết trong kịch quả là trung thực và phong phú cũng gây được nhiều ảnh hưởng... Đã tới cửa Nam Thiên, chúng ta xuống đài sen tới vấn an Đại Thánh.

Dương Sinh: Đại Thánh ở đằng kia đang cười hề hả có vẻ rất vui mừng.

Tế Phật: Đúng vậy, chỉ chớp mắt chúng ta đã tới cửa Nam Thiên, lần trước Đại Thánh không có dịp đàm đạo với chúng ta, bữa nay trùng phùng, hẳn là vui sướng.

Dương Sinh: Đệ tử xin kính chào đức Đại Thánh.

Đại Thánh: Miễn lễ. Bữa nay quý vị lại trở lại cửa Nam Thiên, tôi vui mừng khôn xiết, quý vị đạo thiên đường viết sách, nhiệm vụ sắp hoàn thành, lòng tôi rất khâm phục. Bảng thông cáo ở cửa Nam Thiên sắp hạ xuống, Dương Sinh hãy coi bảng đó đi, vì lần trước quá vội vàng nên chưa có dịp đọc kỹ càng, lần này nên xem kỹ hơn.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Đại Thánh. Bảng thông cáo bên cửa Nam Thiên quả nhiên có đính hai bản Dao Trì Ý Chỉ cùng Kim Khuyết Ngọc Chỉ so với bản giảng xuống Thánh Hiền Đường giống nhau, ý nói là phụng chỉ viết sách Thiên Đường Du Ký, các cõi trời đều hiệp lực trợ giúp nên không thể trái lệnh, khi đọc xong bản thông cáo trong lòng tràn ngập sự ấm áp cùng cảm kích. Cảm tạ lòng thương mến của đức Lão Mẫu cùng Ngọc Đế. Từ một hai năm nay đã dạo khắp các tầng trời để học đạo với chư Tiên Phật, ơn Trời quả là vô biên khó mà đền đáp. Đệ tử xin quỳ lạy tạ ơn chư Thiên...

Đại Thánh: Quả là người có lòng, hãy đứng lên, trách nhiệm lớn lao đã hoàn thành, công đức nhiều như cát sông Hằng, vui lắm thay, mừng lắm thay.

Tế Phật: Cảm tạ Đại Thánh đã giúp đỡ thầy trò chúng tôi hoàn thành sứ mệnh, xin cáo từ, Dương Sinh lên đài sen.

Dương Sinh: Đa tạ đức Đại Thánh đã mở cửa phương tiện, xin bái từ. Thưa, con đã lên đài sen, kính mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phật: Giờ đây thầy đã hướng dẫn con đạo thăm ba cõi xong, thực là quá mau lẹ, chỉ một sát na ánh sáng, phút giây nhục thể của con cảm thấy dao động thật nhanh, các bạn đạo tại Thánh Hiền Đường có thể yên tĩnh nhìn thấy, mau lên đường. *(Lúc này Dương Sinh đứng trước sa bàn, quả nhiên đôi chân như cưỡi gió dè mây, mau lẹ tựa bay, quay tít không ngừng, các bạn đạo tại đàn cầu cơ trợn mắt há miệng kêu quả là thần kì)...* Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen. Thiên Đường Du Ký tới đây chấm dứt, chỉ trong sát na ta đã hướng dẫn Dương Sinh dạo thăm ba cõi, và chỉ một cái chớp mắt mình đã về tới Thánh Hiền Đường. Cảnh các bạn đạo thấy vừa mới rồi là do thần linh hóa hiện chẳng thể nghĩ bàn nổi. Bạn đạo nào có may mắn tiếp tay giúp sức trong việc viết sách trời ơn ích bằng ba kiếp tu, nếu bỏ lỡ cơ hội này, không biết kiếp nào mới gặp lại được. Trong cung Dao Trì đức Lão Mẫu đang chuẩn bị tiệc mừng thành công, khi tới chư Tiên Phật tại các cõi trời sẽ tới Dao Trì dự tiệc, ta sẽ hướng dẫn Dương Sinh tới tham gia, ngày ấy Dương Sinh cần phải thanh tịnh thân tâm, không được thất lễ. Dương Sinh hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)